

[Handelsministeren.]

svarligt i planen at indarbejde bidrag til vor samlede energiforsyning fra disse kilder.

Der må på denne måde samtidig sættes ind over for en række mulige forsyningskilder, men selv med en sådan opbygning af et flerstrengt energisystem vil Danmark ind i næste århundrede være afhængig af olietilførsler i betydeligt omfang.

Vi må derfor yde en særlig indsats for at skabe sikkerhed for vore forsyninger ved indenlandsk produktion.

Den politik, der er tilrettelagt for Grønlands vedkommende, giver staten mulighed for at indtræde i udviklingen af gjorte fund af olie og naturgas. Med hensyn til uranforekomsterne på Grønland er det hensigten at placere det offentlige i en central rolle, og prospekteringen og udvindingen af forekomsterne må prioriteres højt.

En intensiv efterforskning og indvinding af olie og gas i Nordsøen må også ses i dette perspektiv.

Vi skal spare på energien, men vi kan ikke alene spare os ud af vore forsyningsmæssige problemer.

Danmark er blevet et højt industrialiseret og mekaniseret samfund med et veludbygget socialt system, og vi kan kun fungere som sådant, hvis vi har sikkerhed for de nødvendige energiforsyninger.

Spørgsmålet om samfundets vækstmuligheder må vi tage stilling til ud fra samlede samfundsmæssige betragtninger. Regeringen arbejder gerne med på tankerne om efterhånden at lægge mindre vægt på ensidig materiel vækst, men regeringen vil fastholde en økonomisk og social fremgangslinie, som kun lader sig realisere med et rimeligt væksttempo — om end mere moderat, end vi hidtil har vænnet os til. Regeringen føler sig dog overbevist om, at det danske samfund, selv om der gøres en koncentreret indsats for at nedbringe stigningen i energiforbruget, ikke inden for en overskuelig periode vil kunne realisere et samfund med nul-energivækst. Lad det så være målet på den lange sigt!

Igennem de mange år, hvor energien var både rigelig og billig, har vi vænnet os til et energiforbrug, som ikke harmonerer med den energipolitiske problemstilling, vi nu står over for. Ved en massiv indsats er der mulighed for store energibesparelser, som

både for samfundet som helhed og for den enkelte vil give økonomisk gevinst. Det vil imidlertid kræve betydelige ressourcer — men det er en indsats forbundet med to for Danmark væsentlige fordele: den er beskæftigelsesfremmende og valutabesparende.

Foranstaltningerne til opnåelse af disse besparelser vil især omfatte bedre isolering af bygninger og krav om bedre anlægs-, drifts- og vedligeholdelsesmæssige forhold på opvarmningsområdet.

Et væsentligt led i besparelserforanstaltningerne vil være gennemførelse af en varmeplan og i forbindelse hermed bl. a. en øget udnyttelse af elværkernes overskudsvarme.

Hele den problematik, der knytter sig til landets energiforsyning, opfordrer til planlægning på lang sigt. Regeringen har med det nu foreliggende oplæg til en energiplan imødekommet en fra mange sider fremhævet forudsætning for at kunne tage stilling til centrale punkter i de kommende års energipolitik.

Planlægningen må ske i nøje samklang med den øvrige langtidspanlægning, herunder ikke mindst lands- og regionalplanlægningen og den miljømæssige planlægning i øvrigt.

Regeringen vil lægge afgørende vægt på, at der etableres et bredt samvirke mellem staten, kommunerne, erhvervslivet og forbrugerne om planen og dens gennemførelse.

En plan af det omfang, der her er tale om, rejser betydelige samfundsmæssige, herunder statsfinansielle og valutariske, spørgsmål. Regeringen har understreget og belyst disse spørgsmål i redegørelsens konkluderende afsnit.

Gennemførelse af planen vil komme til at strække sig over en årrække; men regeringen må understrege nødvendigheden af, at folketinget nu tager stilling til planens hovedelementer, således at arbejdet med dens realisering umiddelbart kan komme i gang.

Dette vil ske i løbende kontakt med folketingets energipolitiske udvalg, således at folketinget herigennem kan følge arbejdet og vurdere konkrete foranstaltninger, efterhånden som de melder sig. For så vidt angår kernekraftsspørgsmålet sikrer den gennemførte lovgivning, at folketinget får afgørende indflydelse.

En række forhold vil nødvendiggøre specialundersøgelser af forskellig karakter, og